

I Løbet af de sidste Aar ere de saakaldte kinematografiske Gengivelser jo komne meget stærkt i Brug, og det gælder for Forfatterne om at faa beskyttet deres Værker ogsaa lige overfor denne Art af Gengivelse. Der er en Mulighed for, at en saadan Adgang til Beskyttelse findes i den nugældende Lov; Domstolene have ikke prøvet det, men det er i alt Fald meget tvivlsomt, og den reviderede Konvention indeholder ganske bestemte Regler for Beskyttelse lige overfor disse kinematografiske Gengivelser. Dette Forhold berører særlig Forfattere. For Komponister gælder det samme lige overfor den fonografiske Gengivelse; det er altsaa søgt præciseret i dette Forslag om Ændringer. — For Komponisternes Vedkommende gælder den Regel, at de nu kun beskyttes mod dramatisk Udførelse af deres Værker, naar de have nedlagt Forbud, men et saadant er meget sjældent blevet nedlagt, fordi Forlæggerne i mange Tilfælde have sat sig derimod, og det har forvoldt Stridigheder mellem Forlæggere og Komponister. Nu gaar man dertil, at man giver dem Beskyttelse, selv om Forbud ikke er nedlagt, men man bibeholder paa den anden Side den tidligere Undtagelse med Hensyn til Danse og Sange, selv om det maaske har været lidt vanskeligt at gøre dette, da Komponisterne ikke afgjort have ønsket den bibeholdt. Der tilføjes en yderligere Undtagelse, nemlig med Hensyn til Frikoncerter, Militærmusik o. s. v. og Koncerter i veldædigt Øjemed, naar de medvirkende ikke i nogen Maade tage Betaling derfor.

Jeg skal yderligere nævne Oversættelserne. De have tidligere været beskyttede med nogen Begrænsning, nemlig med denne, at de kun vare beskyttede, hvis Oversættelsen var udkommen senest 10 Aar efter Værkets oprindelige Fremkomst. Nu gives der Oversættelser den samme ubetingede Beskyttelse i 50 Aar efter Forfatterens Død, som der er givet de almindelige originale Værker, fordi den anden Indskrænkning er ganske betydningsløs.

Jeg skal derefter nævne et Punkt, hvor man er gaaet videre i Retning af Undtagelser, end man var i det tidligere Lovforslag. Det er foraarsaget af den nye Skoleordning herhjemme. De Fordringer, der nu stilles ved den højere Skoleundervisning, særlig med Hensyn til Sprogundervisningen, gør, at man kan ønske at faa fremmede Værker indførte i de danske Skoler, uden at der skal betales noget derfor. Derfor har man indført den Bestemmelse, at til Skolebrug er det tilladt, 2 Aar efter at

Værket er udkommet i Udlandet, at overføre det her til Brug i de danske Skoler, altsaa kun til Skolebrug, og naar der i Teksten er tilføjet Anmærkninger, som vise, at det er Hensigten.

Til Slutning skal jeg kun nævne endnu et Forhold, nemlig dette, at Arkitekterne tidligere kun have haft Beskyttelse for deres Tegningers og Planers Vedkommende, men derimod ikke for selve Bygningernes Vedkommende, saa at hvem som helst kunde fotografere vedkommende monumentale Bygning og saa opføre en Bygning, ganske efter det Fotografi, han havde taget. Der er man gaaet til dette, at foruden Tegninger og Planer blive for Arkitekterne ogsaa selve Bygningerne beskyttede.

Jeg vil nu anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvillie og anmode om, at det høje Ting vil arbejde saa hurtigt dermed, som det er det muligt, da det jo gælder om, at dette Lovforslag gennemføres saa betids, at Danmark kan være med blandt de Magter, der ratificere Overenskomsten, hvilket vil være meget ønskeligt. Jeg skal derfor, som sagt, anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie og til hurtig og grundig Behandling.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Man gik derpaa til den første Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af Forslag til Lov om Notarialvæsenets Ordning i København.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3065 fg.).

Sagen sattes under Forhandling.

Broberg: Grundprincipperne for det forelagte Lovforslag kunne vist siges at være disse: 1) at fastslaa, at Notarius i København skal være Embedsmand, og at hans Virksomhed ikke, som i sin Tid overvejet i en Kommission, kan overdrages til Sagførere o. s. v., desuden 2) at Notarius ikke som nu skal være en sportelønnet Embedsmand, men sættes paa fast Gage — det samme gælder Undernotarerne — og endelig 3) at de Arbejder, som en Notar kan udføre, uden at det egentlig kan kaldes Embedsgerning, i Fremtiden ogsaa kunne udføres paa Notarialkontoret. Man kan vistnok sige, at det er disse tre Grundprincipper, dette